

Datum van
inontvangstneming

:

22/04/2016

Zaak C-148/16

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

14 maart 2016

Verwijzende rechter:

Högsta domstolen (Zweden)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

8 maart 2016

Verzoekende partij:

Riksåklagaren

Verweerder:

Zenon Robert Akarsar

[OMISSIS] VERZOEKENDE PARTIJ

Riksåklagaren [OMISSIS] Stockholm

[OMISSIS] VERWERENDE PARTIJ

Zenon Robert AKARSAR [OMISSIS], Pools staatsburger

[OMISSIS] Hässleholm [OMISSIS]

GEDING

Overlevering door Zweden krachtens een Europees aanhoudingsbevel enzovoort

[Or. 2] [OMISSIS] De Högsta domstol (hooggerechtshof in burgerlijke en strafzaken) geeft de volgende

BESLISSING

De Högsta domstol besluit het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te

verzoeken om een prejudiciële beslissing overeenkomstig het in bijlage A gevoegde verzoek.

De Högsta domstol gelast dat de behandeling van de zaak wordt geschorst in afwachting van de uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

[OMISSIS]

[Or. 3]

Bijlage A

Prejudiciële vraag

De vraag betreft de uitlegging van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten.

Kan een lidstaat de tenuitvoerlegging weigeren van een Europees aanhoudingsbevel dat is uitgevaardigd met het oog op de uitvoering van een vrijheidsstraf die wegens meerdere feiten samen is opgelegd, wanneer een van deze feiten geen strafbaar feit is naar het recht van de uitvoerende lidstaat en het in de uitvaardigende lidstaat niet mogelijk is de straf op te splitsen?

Het betreffende feit is geen strafbaar feit in de zin van artikel 2, lid 2, van kaderbesluit 2002/584/JBZ, waarvoor het vereiste inzake dubbele strafbaarheid niet geldt.

Verzoek tot behandeling volgens de spoedprocedure

De Högsta domstol vraagt het verzoek om een prejudiciële beslissing te behandelen volgens de spoedprocedure (artikel 107 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie).

Een verzoek om tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel dient met spoed te worden behandeld. Het Europees aanhoudingsbevel heeft betrekking op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf van langere duur.

[Or. 4]

De gezochte persoon is in casu niet van zijn vrijheid beroofd. De riksåklagare (hoogste openbare aanklager in Zweden) heeft zijn aanhouding gevorderd.

Feiten van het hoofdgeding

Zweden is verzocht om Robert Akarsar aan Polen over te leveren krachtens een Europees aanhoudingsbevel dat is uitgevaardigd met het oog op de uitvoering van

een vrijheidsstraf van vijf jaar en zes maanden, waarvan nog drie jaar, acht maanden en 26 dagen moeten worden ondergaan. Het gaat om één straf voor achttien verschillende feiten.

Zeventien van deze feiten zijn eveneens strafbaar gesteld door het Zweedse recht (feiten I-XVII van het aanhoudingsbevel). Het achttiende feit (onttrekking aan de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf) is daarentegen niet strafbaar gesteld door het Zweedse recht. Dit feit valt evenmin onder artikel 2, lid 2, van kaderbesluit 2002/584/JBZ.

De Poolse autoriteiten hebben meegedeeld dat het naar Pools recht niet mogelijk is de vrijheidsstraf zodanig op te splitsen dat slechts het gedeelte van die straf met betrekking tot de feiten I-XVII kan worden uitgevoerd.

Het tingsrätt (rechtbank van eerste aanleg in burgerlijke en strafzaken) en het hovrätt (appelrechter in burgerlijke en strafzaken) hebben het verzoek om overlevering afgewezen. [OMISSIS] [OMISSIS][D]e riksåklagare [is] tegen het arrest van het hovrätt opgekomen[OMISSIS].

Voor de Högsta domstol vordert de riksåklagare dat Robert Akarsar wordt overgeleverd aan Polen voor de feiten I-XVII. Robert Akarsar heeft zich tegen zijn overlevering verzet.

[Or. 5]

Toepasselijke bepalingen en noodzaak van een prejudiciële beslissing

Kaderbesluit 2002/584/JBZ is in Zweeds recht omgezet bij lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder (wet 2003:1156 betreffende de overlevering door Zweden krachtens een Europees aanhoudingsbevel). In het kader van de toepassing van hoofdstuk 2, § 2, van deze wet kan met overlevering enkel worden ingestemd voor een feit dat strafbaar is gesteld door het Zweedse recht.

Aan deze bepaling ligt artikel 2, lid 4, van kaderbesluit 2002/584/JBZ ten grondslag, volgens hetwelk overlevering ten aanzien van andere dan de in lid 2 van hetzelfde artikel bedoelde strafbare feiten afhankelijk kan worden gesteld van de voorwaarde dat het Europees aanhoudingsbevel berust op een naar het recht van de uitvoerende lidstaat strafbaar feit, ongeacht de bestanddelen of de kwalificatie ervan. Krachtens artikel 4, punt 1, van dit kaderbesluit kan de uitvoerende autoriteit de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel weigeren als in een van de in artikel 2, lid 4, bedoelde gevallen het feit dat aan het Europees aanhoudingsbevel ten grondslag ligt, naar het recht van de uitvoerende lidstaat niet strafbaar is.

In de Zweedse zaak die heeft geleid tot de in Nytt juridiskt arkiv (NJA 2005, blz. 897) gepubliceerde beslissing, was de gezochte persoon volgens een Europees

aanhoudingsbevel in Finland bij verschillende vonnissen veroordeeld wegens meerdere feiten, waarvoor een gezamenlijke straf was opgelegd. Een van deze feiten – ontvluchting – was niet strafbaar gesteld door het Zweedse recht en was evenmin uitgezonderd van het vereiste inzake dubbele strafbaarheid. Aangezien het in Finland mogelijk is een in kracht van gewijsde gegaan strafrechtelijk vonnis te herzien en enkel een straf op te leggen voor de strafbare feiten waarvoor overlevering kan plaatsvinden, gelastte de Högsta domstol de overlevering overeenkomstig het aanhoudingsbevel (behalve voor zover dit bevel de ontvluchting betrof).

[Or. 6]

Uit kaderbesluit 2002/584/JBZ kan niet worden afgeleid welke regel geldt indien het – anders dan in de situatie die in het geding was in de beslissing van 2005 – in de uitvaardigende lidstaat niet mogelijk is een vrijheidsstraf zodanig op te splitsen dat de straf enkel kan worden uitgevoerd ten aanzien van de strafbare feiten waarvoor overlevering kan plaatsvinden.

Evenmin biedt de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie een duidelijk houvast voor de beantwoording van deze vraag.

Bijgevoegde stukken

Afschriften van alle stukken uit het dossier van Högsta domstolen en een uittreksel uit het register van de zaak

De beslissingen van de lagere rechterlijke instanties

Het aanhoudingsbevel